

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 135/2023
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Радета Миленковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 158/22 од 26.08.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 367/22 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Радета Миленковића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 158/22 од 26.08.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 367/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 158/22 од 26.08.2022. године окривљена АА, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ за које дело јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљена у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђена је на новчану казну у износу од 200.000,00 динара. Окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 367/22 од 22.12.2022. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног ББ, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К 158/22 од 26.08.2022. године, у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног, док су жалба браниоца окривљеног, у преосталом делу, и жалба браниоца окривљене АА, одбијене као неосноване и побијана пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Раде Миленковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења наводи повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, али из захтева произилази да суштински истиче само повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да у радњама окривљене нема елемената кривичног дела за које је оглашена кривом и осуђена, јер се ради о прекршају из члана 208а став 2. Закона о планирању и изградњи. Наиме, у радњама због којих је окривљена оглашена кривом стоје законска обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, али и обележја прекршаја из члана 208а став 2. Закона о планирању и изградњи, па је суд морао, у смислу члана 423. тачка 1) ЗКП да донесе пресуду којом се окривљена ослобађа од оптужбе за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, јер дело за које је окривљена оптужена, по закону није кривично дело из разлога што је наведено кажњиво дело по Закону о планирању и изградњи прописано са истоветним законским описом као прекршај за који је прописана новчана казна. У свом захтеву, бранилац се позива на пресуду Врховног касационог суда КЗЗ 615/19 од 03.07.2019. године.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело из члана 219а став 2. Кривичног законика чини лице које је инвеститор или одговорно лице у правном лицу које је инвеститор објекта који се гради без грађевинске дозволе.

Из чињеничног описа кривичног дела описаног у изреци првостепене пресуде, за које је окривљена АА, између осталих, оглашена кривом произилазе сва законска обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. Кривичног законика, имајући у виду да су окривљени ББ, као одговорно лице у правном лицу и директор..., као извођач радова а окривљена АА, као одговорно лице и директор „ВВ“ ДОО ..., као инвеститор, градили објекат без грађевинске дозволе, при чему су могли да схвати значај свога дела и могли да управљају својим поступцима..., да инвеститор

окривљена АА није имала грађевинску дозволу за градњу од надлежног органа Општине Власотинце, Одељења за урбанизам и грађевинске послове, чиме су поступили супротно члану 110. Закона о планирању и изградњи, а што је утврђено контролом која је вршена од стране грађевинског инспектора..., иако су били свесни својих дела, хтели његово извршење и били свесни да су њихова дела забрањена.

Из наведених разлога неосновано се поднетим захтевом браниоца окривљеног истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с` обзиром да се у радњама окривљене АА стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела из члана 219а став 2. КЗ, за које је правноснажном пресудом и оглашена кривом.

Према одредби члана 423. тачка 1) ЗКП пресуду којом се окривљени ослобађа од оптужбе суд ће изрећи ако дело за које је оптужен није кривично дело, а нема услова за примену мере безбедности.

Одредбом члана 14. став 1. КЗ прописано је да је кривично дело оно дело које је законом одређено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, а у ставу 2. истог члана да нема кривичног дела уколико је искључена противправност или кривица, иако постоје сва обележја кривичног дела одређеног законом.

Противправност као конститутивно обележје општег појма кривичног дела из члана 14. став 1. КЗ, искључују дело малог значаја (члан 18. КЗ), нужна одбрана (члан 19. КЗ) и крајња нужда (члан 20. КЗ), док кривицу, која је такође обележје општег појма кривичног дела, искључују неурачунљивост (члан 23. КЗ), неотклоњива стварна заблуда (члан 28. КЗ) и неотклоњива правна заблуда (члан 29. КЗ).

Сходно наведеном, суд ослобађајућу пресуду, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, доноси када кривично дело за које је окривљени оптужен не садржи сва обележја тог кривичног дела одређена законом, као и када је, иако постоје сва законска обележја кривичног дела, искључена противправност или кривица, а нема услова за примену мере безбедности. Чињеница да су исте противправне радње предвиђене Законом о планирању и изградњи у члану 208а, као прекршај, као и у члану 219а став 2. Кривичног законика, не обавезује суд да окривљеног ослободи од оптужбе, када у његовим радњама стоје сва обележја кривичног дела, као у конкретном случају.

Инкриминација истих радњи као прекршаја не искључује кривичну одговорност за кривично дело. Постојање прекршаја као противправног дела које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција, не искључује постојање кривичног дела, па уколико се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела, које му је стављено на терет, нема места доношењу ослобађајуће пресуде на основу члана 423. тачка 1) ЗКП. Питање чињеничног идентитета прекршаја и кривичног дела може бити само од значаја за оцену да ли је реч о правноснажно пресуђеној ствари, а не и оцену примене повољнијег закона.

По ставу Врховног касационог суда, првостепени суд је, у конкретном случају, правилно применио кривични закон када је радње окривљене описане у изреци

првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело из члана 219а став 2. Кривичног законика.

Поред изнетог, а имајући у виду напред наведено, као и судску праксу овог суда, наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на пресуду Врховног касационог суда Кзз 615/2019 од 03.07.2019. године, нису од утицаја на другачију одлуку у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић